

получилъ гръцко образование и научилъ войнишко искусство. Филиппъ, като станжлъ Македонскый царь, още повече усъвършенствовалъ гръцкж-тж фалангж. (Македонска-та фаланга състояла отъ 16 ряда пѣшици, обржжени съ много дългы копия, та всички-ты тыя войници прѣдставлявали гжстж горж отъ копия). Той съ остроумие-то си, съ неотомимж-тж си пѣргавинж и съ добрж-тж си войскж скоро побѣдилъ всички-ты врагове, внжтрѣшни и внкашни, и покорилъ чясть отъ близосѣдны-ты народы въ Тракыж и Иллириж. Той знаялъ побъркано-то състояние на Гръци-ты, та наумилъ да завладѣе и самж-тж Гръциж.

Демостень- Нѣкои остроумни Гръци зели да ся страхувать отъ властолюбивый си близосѣдъ; най-много выкнжлъ срѣцо него ораторъ Демостень. Сждбина-та на тоя чловѣкъ е много забѣлѣжителна.

Демостень, като глядалъ съ каквы хвалбы Атиняне-ти обсыпали краснорѣчивы-ты ораторы, още отъ малкжкъ намыслилъ да стане ораторъ. Той съ залѣгане изъучилъ искусство-то на краснорѣчие-то. Нѣ първи-ти му опыти да говори отъ сѣдалище-то были несполучни, та ся засрамирлъ. Демостень ся върнжлъ у дома си навжсенъ; по него отышълъ единъ дѣецъ, неговъ приятель. На Демостена много докрывяло за дѣто ся засрамирлъ. Дѣецъ-тж го помолилъ да изрече нѣколко стихове отъ нѣкож трагедиж. Той испълнилъ молбж-тж му; слѣдъ него дѣецъ-тж изрекълъ сжщи-ти стихове, нѣ съ таково искусство и изражение, щото на Демостена ся сторило, като че слуша съвсѣмъ друго нѣщо. Тогова той разбралъ, че му недостигало чистъ звѣненъ гласъ и хубавы тѣлодвижения. Той съ все сѣрдце зель да ся събира съ одного и съ другыго, отдѣлился насамо, та ся училъ прѣдъ оглядало-то всякаквы тѣлодвижения и изражения на физиономиж, ходилъ по брѣга на море-то и съ гласа си ся мжчилъ да заглуши шумѣние-то на вълны-ты, или, за да навькне да ся неуморява, кога говори, въскачвался на стрѣвны планины и тамъ изричалъ думы, а нѣкой пжтъ турялъ въ уста-та си камьчета и ся мжчилъ да го-